

“Nghé Đi Tìm Trâu”.

Captovank19

Thứ Bảy ngày 30 tháng 5 năm 2015, lúc 10 giờ sáng, điện thoại reng, reng:

- Alo, Lạt Ma tôi nghe.
- Ma, tao Thái đây, có chuyện muốn hỏi mày.
- Chuyện gì vậy Thái?
- Có một luật sư vừa mới từ Oklahoma về mở văn phòng ngay bên cạnh văn phòng tao trên đường..., anh ta tên Jimmy Nguyễn. Jimmy Nguyễn sang chào hỏi và làm quen lối xóm, thấy văn phòng tao có cái lọ xin tiền cho thương phế binh (TPB) của mày, Jimmy chăm chú nhìn tấm hình TPB mặc đồ TQLC rồi hỏi tại sao lại để lọ xin tiền cho TPB làm gì? Tao có quen ai là TQLC không? Tao trả lời Jimmy thế này: “Tôi có quen nhiều anh em TQLC, còn lọ này là của bạn tôi gửi ở đây để những khách hàng nào có thiện tâm thì bỏ ít tiền lẻ vào đây, năng nhặt chặt bị, để có được những gói quà nhỏ nhỏ gửi về cho đồng đội là những TPB cụt chân, tay, mù mắt v.v.. nếu anh đi quanh các tiệm thương mại ở vùng này thì sẽ thấy có các hộp tương tự như thế này, hộp thì của hội người nghèo, hội người cùi, của chùa nọ, nhà thờ kia. Bạn tôi đứng ra làm việc này tuy có gặp nhiều hoài nghi và cay đắng, nhưng chưa đáng cay bằng số phận các TPB/VNCH sống trong xã hội “Xạo Hết Chỗ Nói” (XHCN). Có thể trên cương vị luật sư anh thấy những lọ quyên góp như thế này không hợp lệ...”

Tao chưa nói hết câu thì Jimmy vội vàng xin lỗi và giải thích:

- Không, không, thưa chú, xin chú đừng hiểu lầm câu hỏi của cháu, nghề nghiệp dạy cho cháu biết có những trái tim “Phật” trong tấm áo rách, có những tình đồng đội trên những đôi vai gầy, lưng gù, những ai hoài nghi mới là đáng trách. Cháu hỏi như thế là vì cháu muốn tìm tin tức một người, một người còn thiết thòi hơn TPB, người đó đã tử trận. Thưa chú, đó là bố cháu. Mẹ cháu cho biết bố cháu tử trận khi cháu mới sinh ra được hơn 3 tháng, bố cháu chưa kịp về phép nhìn mặt con thì đã hy sinh. Cháu muốn tìm các bác các chú TQLC để hỏi thăm tin tức về bố cháu. Bố cháu thuộc ĐĐ3/TĐ2/TQLC tử trận ở Campuchia 1970, tên là Nguyễn Văn Nhung K21 Võ Bị...

- Hello Lạt, Jimmy nói như thế, và đưa tấm hình của bố mặc quân phục đứng bên chiếc xe jeep cho tao coi, mày có biết gì về anh Nhung TQLC không?

Nguyễn Kha Lạt, tục danh Lạt-Ma, bỗng cảm thấy như có luồng điện chạy từ đầu xuống chân, Lạt vội đứng bật dậy cầm khung hình của Nhượng mà Lạt để trên kệ sách, lấy tay xoa lớp bụi trên kính và rồi bỗng dưng nước mắt Lạt ứa ra, đó là hình của người chỉ huy, là đại đội trưởng, là anh hùng của Lạt năm xưa ở ĐĐ2/TĐ7/TQLC, đó là Trung Úy Nhượng, Nguyễn Văn Nhượng chứ không phải Nhung, Lạt hỏi lại Thái:

- Hi Thái, mày hỏi Jimmy xem, không phải Nguyễn Văn Nhung mà là Nguyễn Văn Nhượng ĐĐT/ĐĐ2/TĐ7, Khoá 21 VBĐL, anh Nhượng mất ngày 20/6/1970, nếu đúng thì tao sẽ đem tấm hình của tao đến gặp Jimmy để so sánh.

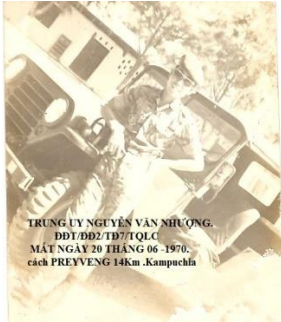
.....

- Hello Ma, đúng là Nhượng, vì Jimmy nói tiếng Việt không rành nên tao nghe Nhượng thành Nhung. Jimmy đang nóng lòng gặp mày để hỏi tin tức về bố Nhượng

Sau một thời gian thu xếp cái hẹn, khi Nguyễn Kha Lạt và Jimmy gặp nhau, phút đầu ngỡ ngàng, nhưng sau khi cả hai đưa hình ra so sánh thì chú cháu ôm choàng lấy nhau mà khóc! Khó có thể tưởng tượng được một ông già, một trung niên, những người đàn ông vốn lòng chai đá, không quen biết nhau mà bỗng dưng ôm nhau mà khóc khiến ai trong thấy cũng không tránh khỏi ngạc nhiên và tủi lòng. Lạt khóc qua hình ảnh của một cấp chỉ huy anh hùng, Jimmy khóc qua hình ảnh của một người cha đáng kính mà con chưa bao giờ gặp mặt, và đã gần nửa thế kỷ qua, con đi tìm tung tích của cha. Những giọt nước mắt buồn xen với vui, vui cũng khóc như cha con gặp nhau. Jimmy nói với chú Lạt:

- Thưa chú, đích thực là bố con rồi, tuy buồn lắm nhưng cả mẹ con và con rất hạnh diện về bố con, con thường khoe với đồng nghiệp người Mỹ tấm hình này và nói với họ là bố con đã tử trận, họ phục con lắm, nhưng con không biết rõ bố con đã hy sinh trong trường hợp nào, chú có thể kể lại cho con nghe được không?

- Dĩ nhiên là được, nhưng chuyện dài dòng lắm, để sau này chú sẽ kể rõ đầu đuôi cho Jimmy nghe, còn bây giờ thì vẫn tắt như thế này: chú đã giữ, đã thờ hình bố cháu gần nửa thế kỷ qua, bởi vì bố cháu đã chiến đấu tới viên đạn cuối cùng, hy sinh mạng sống của một cấp chỉ huy để cứu thuộc cấp, cứu đồng đội. Sự hy sinh nào ngoài chiến trường cũng đáng kính, được Tổ Quốc ghi ơn, quan tài phủ quốc kỳ, nhưng bố Nhượng của cháu còn được phủ bởi tấm lòng thương mến và kính phục của thuộc cấp, của chú...

Hình của Lạt giữ 45 năm.

Sau khi gặp chú Lạt, người trung đội trưởng của bố Nhượng ngày xưa, có cả hình ghi ngày tháng và nơi bố tử trận, Jimmy liền gọi ngay cho mẹ ở Oklahoma báo tin rằng: “mẹ ơi! con đã tìm được bố rồi”. rồi Jimmy tức tốc mang tấm hình mà chú Lạt ghi ngày tháng về cho mẹ xem và cũng là để mẹ con cùng chung nhịp tim đập như khi trông thấy chồng, thấy cha hơn 50 năm về trước..

Cháu Jimmy nói bố Nhượng thuộc ĐĐ3/TĐ2/TQLC, là Tiểu Đoàn Trâu Điền, còn chú Nguyễn Kha Lạt nói Nguyễn Văn Nhượng thuộc ĐĐ2/TĐ7/TQLC, cả hai đều đúng, người viết xin được giải thích:

Hình của cháu Jimmy giữ.

Trung Úy Nguyễn Văn Nhượng nguyên là ĐĐP/ĐĐ3/TĐ2 của tôi (TVC), khi tôi bị trọng thương, bị loại khỏi cuộc chiến thì Nhượng lên thay tôi làm Đại Đội Trưởng ĐĐ3/TĐ2. Khoảng thời gian 1969-1970, khi Binh Chủng TQLC thành lập thêm TĐ7/TQLC thì Đại Đội 3/TĐ2 của Nhượng được tuyển chọn làm nòng cốt để chuyển sang tiểu đoàn tân lập và Nhượng trở thành ĐĐT/ĐĐ2/TĐ7/TQLC. Nguyễn Kha Lạt khi đó là trung đội trưởng của Nhượng, và vì mến phục một cấp chỉ huy tài giỏi, cam đảm, đã quên mình để cứu thuộc cấp nên sau khi Nhượng hy sinh, Nguyễn Kha Lạt giữ mãi tấm hình của Nhượng bên mình, tấm hình đã trôi nổi theo Lạt qua bao nhiêu sóng gió, tù đầy, vượt biên, và khi được tỵ nạn trên đất tạm dung HK thì Lạt lồng kính tấm hình, để trên kệ sách, như một bàn thờ người anh đã vị quốc vong thân.

Điều cần nói thêm là Nguyễn Văn Nhượng thuộc Khóa 21 Võ Bị, còn Nguyễn Kha Lạt thuộc khóa 9/68 Võ Khoa, đây là tình huynh đệ chi binh vượt khỏi ranh giới quân trường mà một vài cá nhân thiện cận thường vướng mắc, kỳ thị... Thật tội nghiệp cho họ! AK47, CKC, RPD, B40, B41, beta của VC còn không phân biệt Võ Khoa với Võ Bị thì nữ lòng nào đồng đội lại phân biệt quân trường!

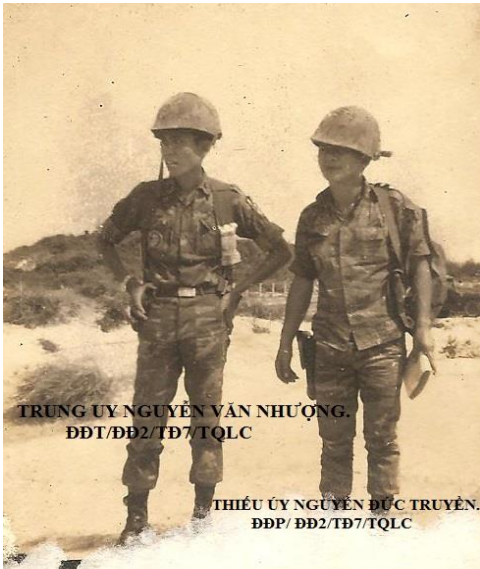
Chúa Nhật ngày 31 tháng 5 năm 2015, lúc 12 giờ trưa.

Điện thoại reng reng:

- Alo...
- Có phải là chú Lạt TQLC không?
- Dạ, tôi là Nguyễn Kha Lạt đây, xin lỗi ai đầu dây?
- Trời ơi! Chú Lạt ơi! Chị Nhượng đây, là vợ anh Nhượng là ĐĐ2/TĐ7/TQLC đây. Chị được cháu Jimmy mang tấm hình về... nên tôi gọi cho chú ngay đây!

Một cảm giác ớn lạnh chập lên người Lạt, dĩ vãng hiện về rõ như đang xảy ra trước mắt: Ngày 20/6 năm 1970, ĐĐ2/TĐ7 của anh Nhượng có nhiệm vụ bảo vệ đoàn xe tiếp tế trên đường về Preyveng, Kampuchia, đại đội đã đụng rất mạnh với một tiểu đoàn VC, quân số đông hơn, nhưng anh Nhượng đã khéo léo điều động đơn vị tiêu diệt địch, bảo vệ đoàn xe tiếp tế lương thực cho dân, bảo vệ đồng đội và rồi anh hy sinh! Lạt ghi lại ngày và nơi Nhượng tử trận trên tấm hình mà trước đó Lạt đã chụp cho Nhượng đứng trước cửa văn phòng đại đội ở căn cứ Sóng Thần Thủ Đức.

Đã gần 50 năm qua, anh Nhượng và bao đồng đội đã đi, nhưng không hiểu sao Lạt còn giữ được những tấm hình quý giá thời chinh chiến của những chàng trai trẻ đã đền xong nợ nước. Nợ nước các anh đã đền xong, nhưng những ai còn sống, từng được các anh bảo vệ thì có còn nhớ gì đến món nợ đối với các anh hùng tử sĩ hoặc thiết thực nhất là món nợ đối với các anh em thương phế binh? Ngoài tấm hình anh Nhượng mà Lạt để trên kệ sách, Lạt còn giữ được tấm hình Đại Đội Trưởng Nguyễn Văn Nhượng và Đại Đội Phó Nguyễn Đức Truyền, cả hai với súng đạn, nón sắt, bản đồ.. đang quan sát mục tiêu sẽ phải chiếm. Mục tiêu chiếm xong rồi, thì hành nhiệm vụ xong, nhưng than ôi! Cả hai anh không còn nữa, hai anh đã lần lượt ra đi trong cuộc chiến để hậu phương được thanh bình...

TRUNG UY NGUYỄN VĂN NHƯỢNG.
ĐĐT/ĐĐ2/TĐ7/TQLC

THIẾU UY NGUYỄN ĐỨC TRUYỀN.
ĐĐP/ĐĐ2/TĐ7/TQLC

Hình Trung úy Nguyễn Văn Nhượng ĐĐT/ĐĐ2/TĐ7.
Thiếu úy Nguyễn Đức Truyền ĐĐP/ĐĐ2/TĐ7.
Hai người đã lần lượt ra đi trong cuộc chiến.

- Alo, alo, chú Lạt có nghe chị nói không?
- Dạ em đang nghe chị nói đây và em cũng đang trông thấy anh Nhượng, anh Truyền đứng quan sát mục tiêu để điều động chúng em vào...
- Quá cảm động chú Lạt ơi, hơn 45 năm rồi mới nghe tiếng nói của chú, người em cùng đơn vị với anh Nhượng. Việc đầu tiên là chị xin cảm ơn tất cả đồng đội đã dành cho anh Nhượng một sự thương mến, nỗi đau mất chồng đã nguôi ngoai theo thời gian, nhưng chị và cháu Jimmy vẫn mãi hãnh diện về anh Nhượng, tấm gương hy sinh của anh

đã giúp chị đứng vững và Jimmy hãnh diện về bố nên đã cố vượt qua mọi khó khăn để tạm gọi là học hành đến nơi đến chốn theo nguyện vọng của bố. Chú cho chị gửi lời cảm ơn đến Thiếu Tá Tiểu Đoàn Trưởng TĐ7 Phạm Nhã cùng các anh em ở hậu cứ, và đặc biệt là cố vấn Mỹ TĐ7 đã giúp chị vượt qua mọi gian truân khi nách bông đưa con thơ sau khi anh Nhượng mất...

- Xin chị bình tâm..
- Chú có biết chị và Jimmy theo dõi những tin tức qua TV và báo chí VN, chị đã đọc những quyển đặc san các đơn vị quân đội ta, (rất tiếc là chưa đọc báo của TQLC) để tìm thấy hình ảnh của anh Nhượng, nhất là Jimmy cứ ước mong tìm được đồng đội, đồng khóa của bố. Cháu tên thật là Nguyễn Hải Phúc, sinh năm 1970, ngày bố nó mất, cháu mới được 3 tháng rưỡi! Dù không thấy mặt bố, nhưng cháu luôn luôn giữ tấm hình mà chú chụp ngày xưa. Chú có thể không biết nhưng từ nhỏ đến nay lúc nào cháu cũng buồn mà lại thích mặc thích mặc những bộ đồ bông giống của bố..
- Chị và cháu Jimmy..
- Để chị kể cho chú Lạt nghe, sau khi gặp chú, cháu vội vã chạy từ Houston về Oklahoma nói với chị: "mẹ, con tìm gặp được chú Lạt cùng đơn vị với bố rồi", cháu còn cười: "nghe đã tìm được trâu".
Lâu lắm mới nhìn thấy cháu cười.

Hình: chị Nhượng và Jimmy).

* Nhượng gốc là Tiểu Đoàn 2/TQLC

- Non nước ơi! Lạt nói, thưa chị, em nghĩ anh Nhượng linh thiêng lắm, anh đã dẫn lối đưa đường khiến Jimmy tìm được ước nguyện. Khi Jimmy quay lại Houston, em sẽ đưa cháu đến gặp các chú, các bác ngày xưa cùng đơn vị, cùng khóa để chú bác cùng vui với cháu, nhất là trong dịp Bình Chủng TQLC tổ chức đại hội năm 2015 tại Houston vào những ngày 4&5/7 sẽ có các TQLC khắp nơi về dự, nhất là các Cọp Biển thuộc các TĐ2 và TĐ7/TQLC.

hình SVSQ/K21. Hình đám cưới Nhung

Trước khi kết thúc bài viết này thì tôi đã được ban tổ chức đại hội TQLC cho biết đã chính thức gửi thiệp mời đến chị Nhung và cháu Jimmy, chị và cháu Jimmy rất vui sẽ đến để cùng các đồng đội cũ ôn kỷ niệm với Nhung và nói chuyện tương lai cho Jimmy, thế hệ thứ hai TQLC.